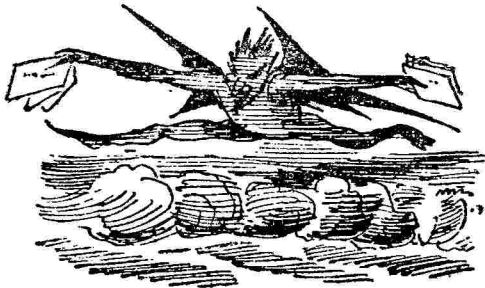


λήρω τὰ πειναλέα βλέμματτα, ἄτινα κύριοί τινες προσή-
λουν εἰς τὰ ἀμάραντα κάλλη ὠρίμου τινὸς *πριμαδόνας*,
εὐρομεν τὴν λέξιν ἀναγκαίαν ἐν τῷ λεξικῷ τῆς νεοελλη-
νικῆς γλώσσης· πιστεύομεν ἀκόμη ὅτι ἂν ἡ οὕτω ὀφθαλ-
μοφαγωθεῖσα κυρία ἐξυγίζετο εἰς τὴν ἐπιστροφὴν της, ἤ-
θελεν εὐρεθῆ κατὰ πολλὰ δράμμια ἑλλειπής.

Μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς καὶ πάλιν προχθὲς ἐκου-
ράσθη καὶ ἐσταμάτησεν ἡ ἀτμομηχανή· ὁ σιδηρόδρομος
ἡμῶν μόνον διὰ τοὺς μετόχους του βαδίζει καλῶς.

Ἐν θεατρικῷ δελτίῳ τῆς «Παλιγγενεσίας» ἀνεγινώ-
σκουμεν χθὲς Ὁ γερμανίζων Ῥοσσίνης.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.



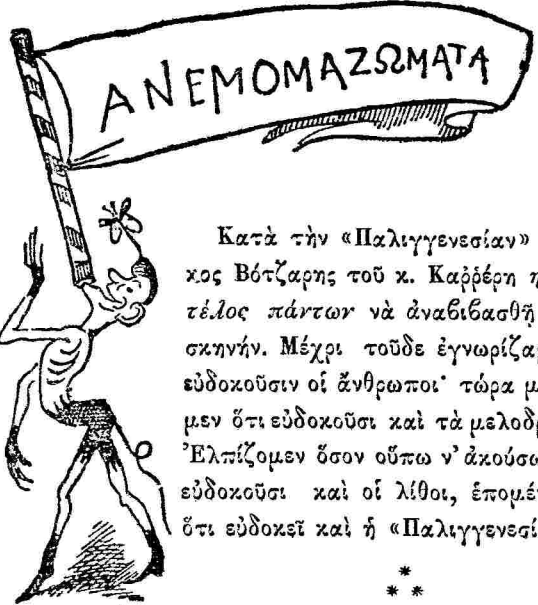
Ἀξιότιμε κ. Συνατάκτα

Ἡ ζέστη καὶ οἱ κῶνοπες δὲν μὲ ἀφίνουν νὰ κοιμηθῶ.
Χθὲς ἐπιθυμῶν νὰ κλείσω ὀλίγον τὰ μάτια, ἀφοῦ ἀπέ-
τυχε τὸ ὄπιον καὶ τὰ ποιήματα τοῦ Ἀντωνιάδου, κατέ-
φυγα εἰς ἡρωϊκὸν φάρμακον, τὸν *Φυσιολόγον* τοῦ καλο-
γῆρου Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου· ἀλλ' ἀντὶ νὰ μὲ κοι-
μίσῃ, μ' ἐβύθισεν εἰς σπουδαίας πολιτικὰς σκέψεις, τὰς
ὁποίας σπεύδω νὰ σᾶς μεταδώσω, ἢ ἀνάγνωσις τοῦ ἀκο-
λούθου χωρίου: «Τόσον φιλότεκνος εἶναι ὁ θηλυκὸς δελ-
»φίνος, ὥστε, ἂν τύχῃ καὶ κτυπήσουν οἱ ψαράδες κἀνένα
»ἀπὸ τὰ παιδιὰ του μὲ καμάκι ἢ μὲ ἄλλο τίποτε κον-
»τάρι, καὶ τύχῃ ἐκεῖ ἡ μάννα του παρὼν, δὲν φεύγει
»ἀλλὰ πέφτει ἐπάνω εἰς τὰ παιδιὰ της, ἕως ὅπου κτυ-
»ποῦν κι' ἐκείνην καὶ σκοτώνουν την.»

Ἐρωτῶ ὁ κ. Βούλγαρης, ἡ μάννα τῶν στηλιτῶν, θὰ
πέσῃ καὶ αὐτὸς νὰ σκεπάσῃ τὰ παιδιὰ του κατὰ τὰς
προσεχεῖς ἐκλογὰς καὶ νὰ σκοτωθῇ μαζὺ των, ὡς κάμνει
ὁ θηλυκὸς δελφίνος, ἢ θὰ προτιμήσῃ τὴν ζωὴν του. Δι-
στάζω νὰ πιστεύσω ὅτι θὰ φανῇ φιλόζωος· διότι τί θὰ
κάμῃ εἰς τὴν Βουλὴν χωρὶς τὰ μικρά του δελφίνα; Ἐλ-
πίζω λοιπὸν ὅτι θὰ πέσῃ ἐπάνω εἰς τὰ σώματα τῶν τε-
κνίων του Γεωργίου καὶ Ἐπαμεινώνδα καὶ οὕτω τὸ κον-
τάρι ἢ τὸ καμάκι τοῦ Ὑδραίου ψαρᾶ κ. Γίλικα θὰ μᾶς
ἀπαλλάξῃ ὀλοκλήρου τῆς βουλγαρικῆς γενεᾶς.

Δέξασθε κτλ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΑΝΤΗΣ.



Κατὰ τὴν «Παλιγγενεσίαν» ὁ Μάρ-
κος Βότσαρης τοῦ κ. Καρρέρη ηὐδόκησε
τέλος πάντων νὰ ἀναβιβάσθῃ εἰς τὴν
σκηνήν. Μέχρι τοῦδε ἐγνωρίζαμεν ὅτι
εὐδοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι· τώρα μανθάνο-
μεν ὅτι εὐδοκοῦσι καὶ τὰ μελοδράματα.
Ἐλπίζομεν ὅσον οὕτω ν' ἀκούσωμεν ὅτι
εὐδοκοῦσι καὶ οἱ λίθοι, ἐπομένως δὲ
ὅτι εὐδοκεῖ καὶ ἡ «Παλιγγενεσία.»

**

Μετὰ τὴν καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Μάρκου Βό-
τσαρη, ὅλοι οἱ βιολιτζῆδες τῶν Ἀθηναίων, προεξάρχοντος
τοῦ Πετσάλη καὶ τοῦ Φωκιανοῦ ἤρχισαν νὰ γράφωσιν
ὄπεραις, διὰ τὴν προσεχῆ χειμερινὴν περίοδον.

**

Ἦκούσαμεν ὅτι φιλαργυρὸς τις ἐκίνησεν ἀγωγὴν περὶ
ἐξώσεως κατὰ τοῦ ἐκμισθωτοῦ τῆς οἰκίας του ὡς ἀν-
τλωντος πολὺ ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος τῆς οἰκίας. Ἄν ὁ ὑ-
πουργὸς μὴ ἐμιμείτῃ τὸ παράδειγμα τοῦ φιλαργύρου
τούτου, πόσοι ὑπάλληλοι θὰ ἐπαύοντο, ὡς ἀντλοῦντες
πολὺ ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος τῆς θέσεώς των!

**

Ἐβόφησαν προχθὲς δύο λυσσώδεις κύνες εἰς τὴν Νεά-
πολιν. Μετὰ ἐπισταμένην ἀνάκρισιν ἀπεδείχθη ὅτι τοὺς
εἶχε δαγκάσει ὁ συντάκτης τοῦ Σωκράτους.

**

Γυνὴ τις προχθὲς ἔτεκε βρέφος πάσχον ὑδροκέφαλον·
ἐξετάσεως γενομένης, ἀνεκαλύφθη ὅτι εἶχεν ἐπισκεφθῆ
τὴν ἔκθεσιν, καὶ παρέμεινε θαυμάζουσα ἐπὶ πολλὴν ὥραν
τὰ λίθινα ἀριστουργήματτα τοῦ κ. Βιτσαρῆ.

ΦΑΓΟΥΡΑΙ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

- Ὁ Κρέμος εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ Κόμνου.
- Ὁ Σωροκιάδης εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ Δημόκα.
- Ὁ Κανελλίδης εἰς τὴν ῥίνα τοῦ Σταυροπούλου.
- Ὁ Μάρκος Βότσαρης εἰς τὰ αὐτῖα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ.
- Ὁ κονιορτὸς εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πολιτῶν.
- Ὁ Τρικουπῆς εἰς τὴν ῥάχιν τῶν τριῶν ἀρχηγῶν.